

“ ...

II. GEREKÇELER

6772 sayılı “Serbest Bölgeler Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un 1. maddesiyle 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu’nun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen “Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir.” şeklindeki birinci cümlelerin Anayasa’ya Aykırılığı

A) Düzenlemenin anlamı ve kapsamı

1) 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu’nun ikinci bölümünün başlığı “Serbest Bölgenin Düzenlenmesi”dir ve dava konusu 5. maddenin alt başlığı ise “Bölgenin düzenlenme esasları”dır. İptali istenen cümlelerin eklendiği fıkranın tam metni şu şekildedir:

“Serbest bölge ilan edilen yerlerde ihtiyaç duyulacak arazi ve tesisler Kamulaştırma Kanunu hükümlerine göre sağlanabilir. (Ek cümleler: 9/2/2017-6772/1 md.) Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir. Arazi ve tesislerin kamulaştırılmasında kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderlerin, kamulaştırma talebinde bulunan işletici tarafından karşılanması Bakanlar Kurulunca kararlaştırılabilir.”

3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu’nun kabul edildiği 06/06/1985 tarihinden 2017 yılına kadar yaklaşık 22 yıl boyunca fıkranın ilk cümlesindeki “Serbest bölge ilan edilen yerlerde ihtiyaç duyulacak arazi ve tesisler Kamulaştırma Kanunu hükümlerine göre sağlanabilir” hükmü tek başına yürürlükte kalmış ve ihtiyaç duyulan kamulaştırma işlemleri 04/11/1983 tarihli ve 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu’nun olağan yoldan kamulaştırmaya ilişkin hükümleri çerçevesinde yürütülmüştür. Ancak, dava konusu kanunla fıkraya eklenen “Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir.” hükmünün hangi durumlarda uygulanacağını çerçevesi çizilmemiştir. Oysa 2942 sayılı Kamulaştırma Kanunu’nun 27. maddesinde acele kamulaştırmanın uygulanacağı haller, "yurt savunması ihtiyacına veya aceleciliğine veya özel kanunlarla öngörülen olağanüstü durumlar" gibi tahdidi olarak belirtilmiştir. 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu özel bir kanundur ve ülkemizin siyasi sınırları içinde bulunmakla birlikte, özellikle gümrük uygulamaları vb dış ticaret kısıtlarının dışında bırakılmış olan özel alanların işleyişini düzenlemektedir. Dava konusu düzenlemede acele kamulaştırmaya dayanak olacak herhangi bir olağanüstü durum tarifi yapılmamaktadır. Bu belirsizliğe ek olarak, hangi durumlarda olağan kamulaştırma hangi durumlarda da acele kamulaştırma yoluna gidileceğinin açık olarak belirtilemiş olması hukuk devletinin temel unsurlarından olan belirlilik ve eşitlik ilkeleri ile de çelişmektedir.

B) Anayasa’ya aykırılık sorunu

3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu’nun Yetki başlıklı 2. maddesinin birinci fıkrası gereğince “Türkiye’de serbest bölgelerin yer ve sınırlarını belirlemeye Bakanlar Kurulu yetkilidir.” Dava konusu cümle ile Bakanlar Kurulu tarafından ilan edilecek olan serbest bölgeler içinde kalan özel mülklerin kamulaştırılabilmelerine ek olarak, acele yoldan kamulaştırılabilmelerine de herhangi bir çerçeve çizilmeksizin imkan tanınmaktadır.

Kamulaştırma Kanununun 27. maddesinde acele kamulaştırmanın uygulanacağı haller, “yurt savunması ihtiyacına veya aceleciliğine veya özel kanunlarla öngörülen olağanüstü durumlar” gibi sınırlı olarak belirtilmiştir. Oysaki dava konusu kuralda yürütmenin acele kamulaştırmaya hangi olağanüstü durumlarda başvurulabileceği açıklanmamıştır. 3218 sayılı Kanunun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen dava konusu cümle, Bakanlar Kuruluna, ucu açık bir takdir yetkisi vermekte ve yapılabilecek ayrımcı uygulamalar için zemin yaratmakta olup anayasanın eşitlik ilkesine de aykırıdır. Çünkü, bir serbest bölgede olağan yoldan kamulaştırma işlemi uygulanırken, bir başka serbest bölgede herhangi bir olağanüstü durumun varlığına bakılmaksızın acele kamulaştırma hükümleri uygulanabilecektir. Bir hukuk devletinde düzenlemelerin vatandaşlarca anlaşılması kadar idarenin yetkilerini keyfi olarak kullanmasının önüne geçecek düzenlemedir belirlilik ilkesi. Anayasanın 2. maddesi Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti insan haklarına dayanan bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini gerçekleştiren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, yasaların üstünde Anayasanın ve yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan bir devlettir. Bu sınırları ve amaçları belirsiz olarak verilen yetki Anayasa’nın 2. maddesinde düzenlenen hukuk devleti olmanın gereği olan belirlilik ilkesi ile de çelişmektedir. Kişilerin, devlete güven duymaları, maddî ve manevî varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğünün sağlandığı bir hukuk düzeninde gerçekleşebilir. Hukuk devletinin sağlamakla yükümlü olduğu hukuk güvenliği, devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerektirir. Dava konusu bu kuralda, hangi durumlarda olağan yoldan kamulaştırma hükümlerine başvurulacağı ve hangi durumlarda da acele kamulaştırmaya başvurulacağının çerçevesinin çizilmemiş olması, yani sınırları ve çerçevesi çizilmeksizin tüm yetkinin yürütmenin keyfiyetine bırakılmış olması, Anayasa’nın 2. maddesinde ve Anayasa Mahkemesinin yerleşik içtihatlarında tarif edilen hukuk devleti olma ilkesi ile çelişmektedir. Düzenleme Anayasa’nın 2. maddesine de aykırılık teşkil etmektedir.

Anayasanın 7. maddesinde “Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez.” denilmektedir. Buna göre, yasa koyucunun temel ilkeleri koymadan, çerçeveyi çizmeden yürütmeye yetki vermemesi, sınırsız, belirsiz bir alanı, yönetimin düzenlemesine bırakmaması gerekir. Anayasa Mahkemesi’nin önceki kararlarında vurgulandığı üzere, Anayasada yasa ile düzenlenmesi öngörülen konularda yürütme organına genel ve sınırları belirsiz bir düzenleme yetkisinin verilmesi olanaklı değildir. Yürütmenin düzenleme yetkisi yasa ile sınırlandırılmış, tamamlayıcı bir yetkidir. Bu nedenle, Anayasada öngörülen ayrık durumlar dışında, yürütme organına yasalarla düzenlenmemiş bir alanda genel nitelikte kural koyma ve subjektif uygulamalar yapma yetkisi verilemez. Dolayısıyla, kanunda herhangi bir olağanüstü durum tarifi yapılmaksızın, acele kamulaştırma yetkisinin yürütmeye tanınması yasama yetkisinin devri anlamına da gelmektedir. Bu sebeple yapılan düzenleme Anayasa’nın 7. maddesine aykırılık teşkil etmektedir, iptali gerekir.

Anayasa’nın 10. maddesinde yer alan eşitlik ilkesi hukuksal eşitliği öngörmektedir, eşitlik ilkesinin amacı aynı konumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını bağlamak ve kişilere yasalar karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilke ile aynı durumda bulunan kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır. Buna karşın, dava konusu kuralda hangi durumlarda olağan yoldan kamulaştırma hükümlerine başvurulacağı ve hangi durumlarda da acele kamulaştırmaya başvurulacağının çerçevesinin çizilmemiş olması, yani sınırları ve çerçevesi çizilmeksizin tüm yetkinin yürütmenin keyfiyetine bırakılmış olması sonucunda; mülkleri

Bakanlar Kurulu kararınca serbest bölge sınırları içinde kalacak olan özel ve tüzel kişilerin kimilerini olağan kimilerini de acele kamulaştırma işlemine maruz bırakacağı için, Anayasal eşitlik ilkesi ile de çelişmektedir. Herhangi bir özel mülkün serbest bölge sınırları içinde kalması ve dolayısıyla kamulaştırılacak olması tek bir hukuksal durum yaratmasına karşın, bir kısım kamulaştırma işlemlerinin, herhangi bir olağanüstü durum bulunup bulunmadığına bakılmaksızın acele kamulaştırma kapsamına alınması, aynı konumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak ve kişilere yasalar karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemek ilkesine aykırıdır. Dolayısıyla dava konusu kural Anayasa'nın 10. maddesinde öngörülen kanun önünde eşitlik ilkesine aykırıdır.

Anayasanın 35. maddesinde, “Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.” denilerek, mülkiyet hakkı Anayasal bir kurum olarak güvence altına alınmıştır. Temel bir insan hakkı olan mülkiyet hakkı bireyin eşya üzerindeki hâkimiyetini güvence altına almaktadır. Eşya üzerindeki hâkimiyet bir yönüyle bireye devletin müdahale edemeyeceği özel bir alan yaratırken, diğer taraftan emeğinin karşılığını güvence altına almakla bireye kendi hayatını yönlendirme ve geleceğini tasarlama olanağı sunmaktadır. Bu nedenle birey özgürlüğü ile mülkiyet hakkı arasında yakın bir ilişki vardır. Kanunda herhangi bir olağanüstü durum kriteri ortaya konmaksızın, serbest bölge sınırları içinde kalacak olan özel mülklerin, acele kamulaştırmaya konu olaabilmeleri, Anayasal güvence altındaki mülkiyet hakkını ihlal eder niteliktedir, bu sebeple Anayasa'nın 35. maddesine aykırılık teşkil etmektedir. Dahası, Anayasanın 13. maddesine göre temel hak ve hürriyetler özlerine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplerle bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar Anayasanın sözüne, ruhuna ve demokratik toplum düzenine ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz. İptali talep edilen düzenleme bir temel hak olan mülkiyet hakkını özüne dokunur şekilde ihlal etmektedir, bu sebeple Anayasa'nın 13. maddesine de aykırıdır.

Dava konusu kural, Anayasanın 2., 7., 10., 13. ve 35. Maddelerine aykırılık teşkil etmesi dolayısıyla, kanunların Anayasa'ya aykırı olamayacağını düzenleyen Anayasa'nın 11. maddesine de aykırıdır.

Açıklanan nedenlerle dava konusu 09/02/2017 tarihli ve 6772 sayılı “Serbest Bölgeler Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un 1. maddesi ile 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu'nun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen “Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir.” cümlesi, Anayasa'nın 2., 7., 10., 11., 13. ve 35. maddelerine aykırılık teşkil etmektedir ve iptal edilmesi gerekir.

2) 09/02/2017 tarihli ve 6772 sayılı “Serbest Bölgeler Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un 1. maddesi ile değiştirilen 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu'nun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen ikinci cümleinin Anayasaya aykırılığı

A) Düzenlemenin anlamı ve kapsamı

Kamulaştırma en temel şekli ile, özel mülkiyete konu olan bir taşınmaza; devlete ait kurum ve kuruluşlarca kamu yararı ilkesi çerçevesinde el konulması işlemi olarak tanımlanmaktadır. Serbest bölgelerin kurulması ve genişletilmesinde kamu yararı bulunduğu tartışmasızdır. Ancak, eklenen bu hüküm ile herhangi bir somut kriter öngörülmemektedir, bir

kısım serbest bölgelerin kurulması ya da genişletilmesinde yetkili işleticilerin kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderleri karşılaması öngörülmektedir. Yani, bir işleticinin ihtiyaç duyacağı mülklerin kamulaştırılmasının bedeli kamu otoritesi tarafından ödenirken, bir başka işletici ihtiyaç duyacağı mülklerin kamulaştırma giderlerini kendisi karşılayacaktır. Oysa, 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu'nun 3 üncü maddesinde "a) İşletici: Serbest bölgeyi işleten kamu kurum ve kuruluşunu, yerli ve yabancı gerçek veya tüzelkişileri" şeklinde tanımlanan işleticilerin eşit hukuki statüye sahip oldukları açıktır. Anayasanın 10. maddesinde yer verilen "eşitlik ilkesi" ile eylemli değil hukuksal eşitlik öngörülmektedir. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak ve kişilere yasalar karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır. Dava konusu kuralda ise, herhangi bir somut kriter ortaya konmaksızın, hukuken eşit statüdeki serbest bölge işleticilerinin, ihtiyaç duyulan özel mülklerin kamulaştırılmasında ödenecek bedel ve diğer giderlerin karşılanması açısından farklı muameleye tabii kılınmalarının öñü açık bırakılmıştır.

B) Anayasa'ya aykırılık sorunu

3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu'nun 3. maddesinde "a) İşletici: Serbest bölgeyi işleten kamu kurum ve kuruluşunu, yerli ve yabancı gerçek veya tüzelkişileri" şeklinde tanımlanan işleticilerin eşit hukuki statüye sahip oldukları açıktır. Dava konusu cümlede ise, kamulaştırma bedellerinin, herhangi somut bir kriter konmaksızın işleticiler tarafından mı devlet tarafından mı karşılanacağına ilişkin karar verme yetkisi Bakanlar Kuruluna bırakılmaktadır. Burada da, somut bir ölçüt konulmadan, Bakanlar Kurulu keyfiyetinde kamulaştırma giderlerinin kim tarafından karşılanacağını belirlenmesi, işleticiler açısından temel bir farklılaşma zemini yaratacaktır.

Anayasanın 7. maddesinde "Yasama yetkisi Türk Milleti adına Türkiye Büyük Millet Meclisindir. Bu yetki devredilemez." denilmektedir. Buna göre, yasa koyucunun temel ilkeleri koymadan, çerçeveyi çizmeden yürütmeye yetki vermemesi, sınırsız, belirsiz bir alanı, yönetimin düzenlemesine bırakmaması gerekir. Anayasa Mahkemesi'nin önceki kararlarında vurgulandığı üzere, Anayasada yasa ile düzenlenmesi öngörülen konularda yürütme organına genel ve sınırları belirsiz bir düzenleme yetkisinin verilmesi olanaklı değildir. Yürütmenin düzenleme yetkisi yasa ile sınırlandırılmış, tamamlayıcı bir yetkidir. Bu nedenle, Anayasada öngörülen ayrık durumlar dışında, yürütme organına yasalarla düzenlenmemiş bir alanda genel nitelikte kural koyma ve subjektif uygulamalar yapma yetkisi verilemez. Hangi durumlarda kamulaştırma bedellerinin işleticilere tarafından karşılanacağına ilişkin somut çerçevenin yasada çizilmemesi ve Bakanlar Kuruluna takdir hakkı tanınması, yasama yetkisinin devredilmezli ilkesiyle çelişik bir durum yaratmakta ve bu surette Anayasa'nın 7. maddesine aykırılık teşkil etmektedir.

Anayasanın 2. maddesi Cumhuriyetin nitelikleri arasında sayılan hukuk devleti insan haklarına dayanan bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, eylem ve işlemleri hukuka uygun olan, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, hukuk güvenliğini gerçekleştiren, Anayasaya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm devlet organlarına egemen kılan, yasaların üstünde Anayasanın ve yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan bir devlettir. Özel ve tüzel kişilerin, devlete güven duymaları, maddi ve manevî varlıklarını korkusuzca geliştirebilmeleri, temel hak ve özgürlüklerden yararlanabilmeleri ancak hukuk güvenliği ve üstünlüğünün sağlandığı bir hukuk düzeninde gerçekleşebilir. Hukuk devletinin sağlamakla yükümlü olduğu hukuk güvenliği,

devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerektirir. İptali talep edilen düzenleme belirsizdir. Kapsamı, uygulaması hususlarında belirli olmayan düzenleme Anayasa'nın hukuk devleti olma ilkesini de düzenleyen 2. maddesine aykırıdır. Nitekim hangi durumlarda kamulaştırma bedellerinin işleticiler tarafından karşılanacağı belirsizdir. Somut çerçevesinin yasada belirlenmemiş olan bu düzenleme, Bakanlar Kurulu'na tanınan takdir yetkisi ile birlikte değerlendirildiğinde idarece keyfi uygulama riski barındırmaktadır. Hukuk devleti ilkesi yasa koyucunun yaptığı düzenlemelerde, idarenin yetkilerini net olarak çizmek suretiyle, keyfi uygulamaya neden olmamanın da güvencesidir.

Kamulaştırma en temel şekli ile, özel mülkiyete konu olan bir taşınmaza; devlete ait kurum ve kuruluşlarca kamu yararı ilkesi çerçevesinde el konulması işlemi olarak tanımlanmaktadır. Serbest bölgelerin kurulması ve genişletilmesinde kamu yararı bulunduğu tartışmasızdır. Ancak, eklenen bu hüküm ile herhangi bir somut kriter öngörülmez, bir kısım serbest bölgelerin kurulması ya da genişletilmesinde yetkili işleticilerin kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderleri karşılaması öngörülmektedir. Yani, bir işleticinin ihtiyaç duyacağı mülklerin kamulaştırılmasının bedeli kamu otoritesi tarafından ödenirken, bir başka işletici ihtiyaç duyacağı mülklerin kamulaştırma giderlerini kendisi karşılayacaktır. Oysa, Anayasa'nın 10. maddesinde yer verilen "eşitlik ilkesi" ile eylemli değil hukuksal eşitlik öngörülmektedir. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak ve kişilere yasalar karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin ihlali yasaklanmıştır. Dava konusu kuralda ise, herhangi bir somut kriter ortaya konmaksızın, hukuken eşit statüdeki serbest bölge işleticilerinin, ihtiyaç duyulan özel mülklerin kamulaştırılmasında ödenecek bedel ve diğer giderlerin karşılanması açısından farklı muameleye tabii kılınmalarına yol açacak düzenleme Anayasa'nın 10. maddesine aykırılık teşkil etmektedir ve iptali gerekir.

Kamulaştırma bedellerinin hangi durumlarda devlet hangi durumlarda da işleticiler tarafından karşılanacağını kanunla düzenlenmemiş olmasının yarattığı belirsizlik ve eşitsizlik dolayısıyla ortaya çıkan Anayasa'nın 2., 7. ve 10. maddelerine aykırılık, dava konusu kuralı, kanunların Anayasa'ya aykırı olamayacağını düzenleyen Anayasa'nın 11. maddesine de aykırılık teşkil etmektedir.

Açıklanan nedenlerle dava konusu 09/02/2017 tarihli ve 6772 sayılı "Serbest Bölgeler Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun"un 1. maddesi ile 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu'nun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen "Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir. Arazi ve tesislerin kamulaştırılmasında kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderlerin, kamulaştırma talebinde bulunan işletici tarafından karşılanması Bakanlar Kurulunca kararlaştırılabilir." cümlesi, Anayasa'nın 2., 7., 10. ve 11. maddelerine aykırılık teşkil etmektedir ve iptal edilmesi gerekir.

III. YÜRÜRLÜĞÜ DURDURMA İSTEMİNİN GEREKÇESİ

1) İptali talep edilen düzenlemenin uygulanması sonucunda, yeni ilan edilen ya da genişletilen serbest bölgelerin sınırları içinde kalan özel mülklere uygulanabilecek olan acele kamulaştırma işlemleri sonucunda yaşanacak hak kayıplarının telafisi güç ya da imkansız durumlar yaratabileceği ortadadır. Ayrıca, yaşanacak olan eşitsizliklerin de sonradan

Esas Sayısı : 2017/110

Karar Sayısı : 2017/133

giderilmesinde herhangi bir fiili imkansızlık yaşanmaması için, dava konusu cümlenin yürütmesinin durdurulması gereklidir.

2) Hukuken eşit statüdeki serbest bölge işleticilerinin, ihtiyaç duyulan özel mülklerin kamulaştırılmasında ödenecek bedel ve diğer giderlerin karşılanması açısından herhangi bir somut kriter konulmaksızın farklı muameleye tabii kılınmaları, bir yandan işleticileri zor durumda bırakabilecek, diğer yandan da kamu maliyesine öngörülemeyen yükler getirebilecektir. Yaşanacak olan eşitsizliklerin sonradan giderilmesinde herhangi bir fiili imkansızlık yaşanmaması için, dava konusu cümlenin yürütmesinin durdurulması gereklidir.

IV. SONUÇ VE İSTEM

24 Şubat 2017 tarihli ve 29989 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan, 09/02/2017 tarihli ve 6772 sayılı “Serbest Bölgeler Kanunu ile Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun”un;

1) 1. maddesiyle 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu’nun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen “Bakanlar Kurulu bu arazi ve tesislerin acele kamulaştırılmasını kararlaştırabilir.” birinci cümlesinin Anayasa’nın 2., 7., 10., 11., 13. ve 35. maddelerine

2) 1. maddesiyle 06/06/1985 tarihli ve 3218 sayılı Serbest Bölgeler Kanunu’nun 5. maddesinin birinci fıkrasına eklenen Arazi ve tesislerin kamulaştırılmasında kamulaştırma bedelleri ile kamulaştırma işlemlerinin gerektirdiği diğer giderlerin, kamulaştırma talebinde bulunan işletici tarafından karşılanması Bakanlar Kurulunca kararlaştırılabilir.” ikinci cümlesinin Anayasa’nın 2., 7., 10. ve 11. maddelerine

aykırı olduklarından iptallerine ve uygulanmaları halinde giderilmesi güç ya da olanaksız zarar ve durumlar olacağı için, iptal davası sonuçlanıncaya kadar yürürlüklerinin durdurulmasına karar verilmesine ilişkin istemimizi saygı ile arz ederiz.”